

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Pc/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619201628
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7619201628.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: H. U., nar. X.X.XXXX, bytom O., T. XX, prechodne bytom X. H..X.., C. XX, N., proti žalovanému: B. U., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, S., v konaní o určenie výživného na rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 7.3.2019 podal žalobca na tunajší súd návrh v ktorom žiadal, aby bola jeho bývalá manželka zaviazaná prispievať na výživu rozvedeného manžela sumou 100,- Eur mesačne. Ako dôvody uviedol nízky príjem, ktorý je menší ako životné minimum, svoju sociálnu odkázanosť - invaliditu, odkázanosť na sociálnu službu pre ktorú požiadal o pridelenie nájomného bytu osobitného určenia, dlh peňazí žalovanej z minulosti i skutočnosť, že mu ako občanovi v hmotnej núdzi nemôžu prideliť byt.

2. Konštatoval, že po rozvoде manželstva bývali s bývalou manželkou v spoločnom byte ešte 10 rokov, prispieval jej na domácnosť a tiež na odkúpenie bytu prispel sumou 10.000,- Sk. Jej odovzdával svoje sociálne dávky, predtým uhrádzal priamo poštovej doručovateľke všetky poplatky inkaso a nájom bytu. Táto mu mala zabezpečiť náhradné bývanie k čomu však nedošlo. Žalovaná sfaľovala jeho podpis, napísala, že sa odvolania vzdáva. Žiadal buď zabezpečenie náhradného bytu alebo predaj pôvodného bytu, avšak v čase keď bol v nemocnici žalovaná byt predala za 400.000,- Sk. Kúpila byt na meno ich dcéry, ale táto o ňom nerozhoduje, len platí všetky poplatky. Bývalá manželka má teda bývanie zadarmo, jemu nedala nič, tak je odkázaný na útulky. Je 9 rokov invalidným dôchodcom, ZŤP, nepočujúci, chodiaci za pomoci barlí. Požiadal mesto Gelnica o byt v dome opatrovateľskej služby, dali ho do poradovníka, avšak byt mu prideliť pre nesplnenie podmienky príjmu nemôžu. On má príjem cca 200,- Eur a mal by mať na tento účel minimálne 300,- Eur, preto rozdiel žiada od bývalej manželky. Táto pracuje ako vedúca stravovania a školskej jedálne, má 2 príjmy, bývanie zadarmo. Staršia dcéra Z. U. mu platiť nemôže, keďže je čiastočnou invalidnou dôchodkyňou, mladšia dcéra Z. U. je vydatá, matka jedného dieťaťa, takže mu platiť nemôže tiež. Inú rodinu nemá, iba brata T. U., ktorý sa však k nemu nehlási. Vzhľadom na svoj nepriaznivý zdravotný stav musí bývať v dome opatrovateľskej služby, avšak finančne si to nemôže dovoliť. K žalobe pripojil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves č.SN3/PGL/SOC/2019/2294-84 zo dňa 8.1.2019, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 29.11.2018 ako aj rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6C/789/97-28 zo dňa 26.3.1998 a potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.9.1998 a rozhodnutie Mesta Gelnica č. 1/OS/2019 zo dňa 3.1.2019.

3. V doplnení žaloby doručenom tunajšiemu súdu dňa 24.4.2019 konštatoval, že výživné požaduje vo výške 100,- Eur počnúc od 1.9.2019.

4. Žalovaná vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 25.4.2019 konštatovala, že ich manželstvo so žalobcom bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 26.3.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.1998 a príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5 rokov odo dňa právoplatnosti rozvodového rozhodnutia. Následne tunajší súd zrušil právo spoločného nájmu k bytu v O., T. XX, ju určil za ďalšiu nájomníčku. Žalobca po rozvode odišiel bývať k matke do rodinného domu v O., pričom po jej smrti dom s bratom ako výluční dedičia predali. Mal teda dostať finančných prostriedkov na zabezpečenie bývania. Uviedla, že so žalobcom nie jej v kontakte ani ona, ani deti a chcú aby to tak ostalo. Vedú usporiadaný život, býva pri dcére Z., ktorá je od narodenia chorá, invalidná dôchodkyňa s výškou ID 264,30 Eur mesačne. Keďže pracuje, dcére finančne vypomáha aby mala z čoho žiť. Žalobca po rozvode manželstva neplatil na deti žiadne výživné, do súčasnosti im finančne nepomohol. Žiadala žalobu zamietnuť. K vyjadreniu pripojila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 29.11.2018 a rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 1C/254/01-71 zo dňa 31.10.2003.

5. Vyjadrením zo dňa 30.4.2019 svoje pôvodné vyjadrenie doplnila s tým, že žiadala, aby sa súd zaoberal i dôvodmi pre ktoré k rozvodu manželstva došlo. Týmto bolo nadmerné používanie alkoholických nápojov zo strany žalobcu, psychické a fyzické týranie blízkej osoby, neschopnosť pre alkohol riadne pracovať a starať sa o rodinu. Bývalý manžel prišiel o prácu kvôli alkoholu, od roku 1991 nikde nepracoval a i jeho zdravotný stav zapríčinil alkohol. Mal dostatok finančných prostriedkov z dedičstva po matke, mohol si zabezpečiť slušné bývanie.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.5.2019 konštatoval, že je nútený žiť v útulku. Uviedol, že nie je pravdou, že po rozvode išiel bývať k matke, býval ďalej v byte na T. XX, O., kým ho žalovaná porušením zákona nepredala. Jeho donucovacími prostriedkami vyviedla z bytu bez zabezpečenia náhradného bývania a nedala mu nič, len to, čo nemalo cenu. Veci odniesla pred dom jeho nebohej matky s ktorou bývanie nekonzultovala, s čím on nesúhlasil, bolo to 1.9.2005. Dohoda v prípade predaja bytu znela tak, že mu dá 200.000,- Sk, ktoré on plánoval rozdeliť dcéram rovným dielom, až potom sa mal odsťahovať do rodičovského domu k matke. To však ešte nevedel, že mu odoberú dávku v hmotnej núdzi. Tri roky až do priznania invalidného dôchodku bol jeho príjem 0. Po smrti matky sa výlučným vlastníkom rodičovského domu stal jeho brat, jemu bolo vyplatených iba zopár Eur, ktoré sa zvýšili z predaja domu. Brat dom predal lacno, odpočítali sa náklady za jeho pobyt v zariadení opatrovateľskej služby, notár a pod.. Žalovaná je celý život zvyknutá bývať zadarmo, keďže počas manželstva platil nájomné a inkaso on, teraz žije v byte ich dcéry. V konaní o rozvode výživné na deti nebolo potrebné uplatniť, keby o to bývalá manželka požiadala, platil by jej možno 100,- Eur možno 200,- Eur. Až do smrti jeho otca v roku 1997 mu pomáhali rodičia, deti netrpeli núdzou. Zo strany žalovanej však nedostali nič. Deti sú pod jej diktátorských a necharakterným vplyvom. Opísal situáciu medzi bývalými manželmi po rozvode manželstva. Konštatoval, že je nútený rozšíriť žalobu, keďže mu žalovaná nechce nič prispievať, o umiestnenie v zariadení opatrovateľskej služby v Nemocnici Gelnica, pokiaľ mu súd neurčí výživné a žiadal aby do žaloby boli zahrnuté i jeho dve dcéry.

7. Uznesením sp. zn. 11Pc/7/2019-41 zo dňa 27.5.2019 bol návrh žalobcu na pristúpenie Z. E. a Z. U. do konania na strane žalovaných zamietnutý.

8. Uznesením sp. zn. 11Pc/7/2019-43 zo dňa 27.5.2019 bol žalovaný zároveň vyzvaný, aby doplnil petit žalobného návrhu v súlade s ustanovením § 127 C.s.p. a § 132 ods. 1 C.s.p. v lehote 10 dní.

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.5.2019 konštatoval, že žiada, aby bolo jeho bývalej manželke B. U. určené výživné pre rozvedeného manžela vo výške 100,- Eur mesačne a pre prípad, že sa táto povinnosti vyhne, aby bolo určené výživné pre rodiča vo výške 100,- Eur mesačne od dcér Z. U. a Z. U., t.č. E..

10. Vo vyjadrení zo dňa 6.6.2019 finálne upravil petit žaloby a žiadal určiť výživné od bývalej manželky i za obdobie od 1.9.2008 do 30.9.2011, teda za čas, kedy bol vyradený z evidencie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a to vo výške 61,60 Eur a ďalej od 1.4.2019 vo výške 100,- Eur mesačne. K podaniu pripojil opätovne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 29.11.2018 a potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2019.

11. Uznesením sp.zn. 11Pc/7/2019-68 zo dňa 13.6.2019 súd pripustil zmenu petitu žalobného návrhu.

12. Konanie o určenie výživného na žalobcu zo strany plnoletých detí sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 7Pc/12/2019, pričom toto bolo z dôvodu späťvzatia žaloby dňa 31.7.2019 zastavené.

13. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 1.8.2019, ktorého sa zúčastnila žalovaná osobne. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, súhlasil s tým, aby súd vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, na čo súd upozornil hneď pri podávaní žaloby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to odpoveďou Mesta Gelnica na žiadosti žalobcu o poskytnutie bývania, rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves č.SN3/PGL/SOC/2019/2294-84 zo dňa 8.1.2019, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 29.11.2018 ako aj rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/789/97-28 zo dňa 26.3.1998 a potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.9.1998 a rozhodnutím Mesta Gelnica č. 1/OS/2019 zo dňa 3.1.2019, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 29.11.2018 a rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1C/254/01-71 zo dňa 31.10.2003, potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2019, uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 16C/102/2016 zo dňa 10.10.2017 ako aj obsahom celého spisu a zistil tento skutkový stav:

15. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že so žalobou nesúhlasí a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť. S bývalým manželom sa rozviedli v roku 1998 a keďže v tom období bolo možné výživné na deti ešte neurčiť, tak žalobca deťom napriek tomu, že tieto boli zverené jej na výživu neprispieval resp. nebol výživným zaviazaný. Ona s týmto súhlasila, pretože chcela, aby sa úplne prerušili väzby medzi otcom a deťmi, lebo deti sa za neho hanbili. Žili v menšom meste, celá Gelnica vedela, že nadmerne požíva alkohol, po jeho požití bol strašne hlučný, takže vždy všetci susedia vedeli, že ide opitý domov. Deti to celé zle psychicky znášali, tento nebol dcére ani na stužkovej, hanbila sa za neho. Za celé obdobie od rozvodu manželstva o výživné na deti z tohto dôvodu nepožiadala. V čase rozvodu bol exmanžel nezamestnaný, sociálne odkázaný. Tento naposledy pracoval ako požiarnik v ZŤS Prakovce, avšak zo zamestnania bol prepustený z toho dôvodu, že nafúkal. Mal dobrú robotu, avšak z dôvodu alkoholizmu ho prepustili. Od tohto obdobia nepracoval. Od rozvodu manželstva nežiadala o príspevok na výživu rozvedenej manželky a rovnako o tento príspevok nežiadal ani bývalý manžel, toto je jeho prvý návrh. Ona je riadne zamestnaná, každé ráno vstáva do práce o 5.30 hod. na rozdiel od bývalého manžela. Exmanžela dokonca videli v televíznych novinách, kde napadol vlastnú matku u ktorej býval, policajti volali na výsluch ešte aj ju a deti. Svokra potom podnet na trestné stíhanie stiahla, pretože mu hrozila väzba, boli by ho zatvorili. Za obdobie od rozvodu manželstva boli s bývalým manželom v kontakte iba sporadicky a to tak, že niekedy sa stalo, že jej pod vplyvom alkoholu zazvonil spolu s opitým kamarátom pri dverách, alebo ho našla opitého pred vchodom, raz prišiel zase v podnapitom stave cez Vianoce. Deti sa ho boja, takže nemohla odísť z domu do práce, musela privolať hliadku polície, aby ho odtiaľ odviekli. Žalobca otravoval nielen ju s deťmi, ale aj jej sestry, stalo sa, že v noci opitý vyzváňal druhej sestre alebo že bol hospitalizovaný Krompachoch, kde pracuje jej ďalšia sestra a tiež tam robil problémy. Pod vplyvom alkoholu je nekritický, hlučný, má problémové správanie. Má tendenciu ponížovať všetkých okolo, kričí. Predtým stále tvrdil, že keď sa s ňou rozvedie, bude si žiť ako kráľ a takto dopadol. Čo sa týka spoluzití, ona žije v spoločnej domácnosti s dcérou Z., táto sa narodila ako 7-mesačná, bola 4 mesiace v inkubátore, trpí detskou mozgovou obrnou s postihnutím oboch spodných končatín, má síce 35 rokov, avšak jej mentálny vývoj je na úrovni 15-ročného dieťaťa. Je držiteľkou ZŤP, poberateľkou invalidného dôchodku, ona zabezpečuje starostlivosť o ňu. Byt kúpila na meno Z. preto, aby si naň otec nerobil nárok, aby mala nejakú životnú istotu. Druhá dcéra je samostatná, má vlastnú rodinu, domácnosť.

16. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 6C/789/97-28 zo dňa 26.3.1998 spolu s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.9.1998 súd zistil, že po rozvode manželstva sporových strán boli deti zverené do starostlivosti matky, pričom otcovi výživné určené nebolo. Za dôvod rozvratu manželstva súd považoval alkoholizmus manžela, skoro denné požívanie alkoholu z jeho strany, čo spôsobilo citové ochladnutie manželky. Zároveň bolo konštatované, že takéto spoluzitie nie je ani v záujme zdravého duševného i telesného vývinu maloletých detí, ktoré na svoj rast potrebujú pokojné prostredie, pozitívny vzor zo strany rodičov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.10.1998.

17. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1C/254/01-71 zo dňa 31.10.2003 súd zistil, že právo spoločného nájmu bývalých manželov k bytu v O. H. T. XX bolo súdom zrušené a ďalším nájomcom bytu sa stala B.

U.. H. U. bol zaviazaný povinnosťou byť vypratať do 15 dní od zabezpečenia náhradného ubytovania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2003.

18. Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 16C/102/2016 zo dňa 10.10.2017 súd zistil, že medzi žalobcom a jeho bratom došlo k uzavretiu súdneho zmiereu ktorým bol T. U. zaviazaný zaplatiť na účely vyplatenia dedičského podielu z dedičstva po matke H. U. sumu 5.900,- Eur na jeho účet vedený v Poštovej banke, a.s. a to do 3 dní od uzavretia súdneho zmiereu.

19. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 29.11.2018 súd zistil, že invalidný dôchodok žalobcu bol zvýšený počnúc od 1.1.2019 o 2,50 Eur mesačne, t.j. na sumu 70,30 Eur mesačne.

20. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves č.SN3/PGL/SOC/2019/2294-84 zo dňa 8.1.2019 súd zistil, že žalobcovi bola počnúc od 1.1.2019 znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 127,80 Eur mesačne.

21. Z potvrdenia o poberaní dávky hmotnej núdzi za rok 2019 súd zistil, že žalobca poberal sociálnu dávku v mesiacoch 1/2019 v sume 127,80 Eur, 2/2019 v sume 127,80 Eur, 3/2019 v sume 127,80 Eur, 4/2019 v sume 134,- Eur.

22. Zo správy od Mesta Gelnica súd zistil, že toto na listy žalobcu zo dňa 12.9.2018, 14.9.2018 a 8.10.2018 reagovali tak, že sa žalobca nachádza na prvom mieste v poradovníku žiadosti o byt a že je možné, že bude čoskoro vyzvaný k predloženiu aktuálnych dokladov o príjme.

23. Z rozhodnutia Mesta Gelnica č. 1/OS/2019 zo dňa 3.1.2019 súd zistil, že žalobca je odkázaný na sociálnu službu a bol mu priznaný nárok na opatrovateľskú službu.

24. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 29.11.2018 súd zistil, že Z. U. bol zvýšený počnúc od 1.1.2019 invalidný dôchodok na sumu 264,30 Eur mesačne.

25. Podľa § 72 ods. 1-3 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

26. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

27. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že manželstvo sporových strán bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/789/97-28 zo dňa 26.3.1998 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.9.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.1998. Žalobca podal prvýkrát návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela až dňa 7.3.2019, teda po viac ako 20-tich rokoch od právoplatnosti rozvodového rozsudku. Požadoval príspevok na výživu spätne za obdobie od 1.9.2008 do 30.9.2011 a to vo výške 61,60 Eur mesačne, z odôvodnením že v tomto čase bol vyradený z evidencie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a zároveň od 1.4.2019 do budúca vo výške 100,- Eur mesačne.

29. Príspevok na výživu rozvedeného manžela je nárokom, ktorým sa zákonodarca snažil pri splnení zákonných predpokladov podľa § 72 Zákona o rodine preniesť solidaritu vyplývajúcu z pôvodného manželského zväzku i keď iba v obmedzenej miere i do času po jeho zániku. Tento inštitút sa

viaže na zmenené životné podmienky bývalých manželov spôsobené rozvodom, teda medzi potrebou a odôvodnenosťou poskytnutia príspevku a rozvodom musí byť príčinná súvislosť. Zároveň však dobu poskytovania príspevku zákonodarca obmedzil na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode a len vo výnimočných prípadoch uvedených v § 72 ods. 3 veta druhá Zákona o rodine umožnil túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel sa ani po uplynutí tejto doby nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť. Slovné spojenie o možnosti predĺženia doby poskytovania príspevku nepochybne svedčí o skutočnosti, že sa musí jednáť o situáciu, kedy súd v rozhodujúcom období piatich rokov od právoplatnosti rozvodu príspevok priznal a následne sa ukáže, že bývalý manžel odkázaný na príspevok ani po uplynutí tejto doby nenadobudol schopnosť sám sa živiť.

30. Čo sa týka príspevku uplatneného žalobcom od 1.4.2019 do budúca vo výške 100,- Eur, v konaní bolo preukázané vylúčením žalovanej i lustráciou podaných žalôb, že žalobca v zákonnej lehote piatich rokov žalobu na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela nepodal, teda tento príspevok mu súdom priznaný nebol. Táto skutočnosť je zrejماً i z obsahu jeho písomných podaní, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalobca nárok uplatnil až po uplynutí viac ako dvadsiatich rokoch od právoplatnosti rozvodu, preto je súd nútený konštatovať, že nárok nebol uplatnený v súlade s podmienkami zakotvenými v ust. § 72 ods. 3 Zákona o rodine (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 120/2010 zo dňa 12.5.2010). Z týchto dôvodov teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a žalobu zamietol.

31. Zároveň uvádza, že finančný nárok na príspevok je však možné priznať v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine iba odo dňa začatia súdneho konania. Keďže žalobca uplatnil príspevok na výživu i späťne za obdobie od 1.9.2008 do 30.9.2011, súd bol nútený konštatovať, že v tejto časti nie je možné žalobe s poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine vyhovieť, keďže žaloba bola podaná až 7.3.2019.

32. V závere súd uvádza, že príspevok na výživu by nebolo možné žalobcovi priznať ani pri zohľadnení podmienok uvedených v § 72 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine, keďže z odôvodnenia rozvodového rozsudku je zrejماً, že príčinou rozvratu manželstva bol jednoznačne alkoholizmus manžela (žalobcu), jeho sústavné, takmer denné požívanie alkoholu. Vyhovujúce rozhodnutie by teda bolo v príkrom rozpore s dobrými mravmi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.